

Η δίκη για τη δολοφονία του Ζακ / της Zackie, είναι υπόθεση του κινήματος

Μάγδα Φύσσα: «Και τώρα, μια δίκαιη δίκη για τον Ζακ»

Της Αθηνάς Σκαμπά

Την ημέρα που έπεσε η αυλαία της ιστορικής δίκης της Χρυσής Αυγής, οι κάμερες κατέγραφαν τους πρωταγωνιστές να αναχωρούν για τελευταία φορά από το κτήριο του Εφετείου. Η τελευταία εικόνα είναι η εικόνα του πιο εμβληματικού προσώπου αυτής της υπόθεσης, της Μάγδας Φύσσα, να αναχωρεί εμφανώς εξαντλημένη από την κούραση και τη συγκίνηση, με τα δημοσιογραφικά μικρόφωνα να την πολιορκούν. Η τελευταία φράση που επιλέγει να πει, είναι: «Μια δίκαιη δίκη για το Ζακ». Η Μάγδα Φύσσα, πεντέμισι χρόνια τώρα που τη γνωρίζουμε, ποτέ δεν υπήρξε μόνο η «μάννα», ήταν και έδρασε ως αγωνίστρια του αντιφασιστικού κινήματος. Η φράση με την οποία επέλεξε να κλείσει το κεφάλαιο, είναι ακριβώς η επισήμανση της επόμενης μάχης για το κίνημα, γιατί ο αγώνας συνεχίζεται.

Μοιάζει, εξάλλου, ειρωνεία της τύχης η σύμπτωση της έναρξης της δίκης για τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου, στο διπλανό κτήριο, την ημέρα που αναμενόταν η απόφαση για τις ποινές των δολοφόνων της Χρυσής Αυγής. Οι διαδηλωτές με τα πανό που απαιτούσαν «δικαιοσύνη για τον Ζακ», συναντήθηκαν με τους διαδηλωτές που απαιτούσαν την καταδίκη των ηγετών της Χρυσής Αυγής, και η δύο διαδηλώσεις ενώθηκαν.

Ο αγώνας ενάντια στο φασισμό θα ήταν «εκπρόθεσμος» αν αφορούσε μόνο στην καταδίκη και την αποτροπή της οργανωμένης δράσης των φασιστών. Ο αγώνας αυτός οφείλει να δίνεται έγκαιρα και απέναντι σε όλα αυτά που τον γεννούν, που τον υποθάλπουν, που τον «νομιμοποιούν» και του δίνουν έδαφος να αναπτυχθεί. Ο Ζακ Κωστόπουλος δεν δολοφονήθηκε από τα τάγματα εφόδου των

νεοναζί, όμως ήταν θύμα του κοινωνικού ρατσισμού, της αστυνομικής αυθαιρεσίας και της «κανονικοποίησης» της καθημερινής βίας που έχει εισβάλει στις ζωές μας. Όλο το «πακέτο» της φασιστικής αφήγησης και προπαγάνδας ξετυλίχτηκε μπροστά στα μάτια μας εκείνο το μεσημέρι της 21ης Σεπτεμβρίου του 2018, μέσα στο κέντρο της Αθήνας.

Αναδρομή στα γεγονότα

Μια σύντομη αναδρομή στα γεγονότα, έτσι όπως τα γνωρίζουμε σήμερα, μετά τις προσπάθειες να «φωτιστούν» όσο γίνεται περισσότερο, βοηθάει να γίνει κατανοητή αυτή η σύνδεση και κυρίως να μας πείσει ότι η επικείμενη δίκη μάς αφορά ως μαζικό κίνημα.

Εκείνο το μεσημέρι ο Ζακ/η Zackie, εμφανώς φοβισμένος, καταφεύγει στο κοσμηματοπωλείο της οδού Γλάδστωνος, πιθανώς κυνηγημένος, χωρίς να γνωρίζουμε από ποιους και γιατί. Η πόρτα κλείνει πίσω του και οι εικόνες από τα βίντεο που υπάρχουν τον δείχνουν να επιχειρεί να απεγκλωβιστεί. Ο ιδιοκτήτης του κοσμηματοπωλείου μαζί με διπλανό καταστηματάρχη, σπάνε τη βιτρίνα του μαγαζιού και χτυπούν το Ζακ, πάνω στα σπασμένα γυαλιά. Η αστυνομία που εμφανίζεται στο σημείο, επιχειρεί να τον συλλάβει και στη διαδικασία αυτή, ενώ ο ίδιος είναι πολύ χτυπημένος, αιμόφυρτος και καταπονημένος τον κλωτσούν και του περνούν χειροπέδες χωρίς εκείνος να αντιδρά. Το ΕΚΑΒ τον παραλαμβάνει αναίσθητο, χωρίς σφυγμό και δεμένο πισθάγκωνα και το ασθενοφόρο όχημα αποχωρεί χωρίς αναμμένο φάρο ή σειρήνα.

Τα γεγονότα συμβαίνουν μπροστά σε πλήθος κόσμου που δεν αντιδρά (εκτός ενός προσώπου), μεσημέρι και σε περιοχή που υπάρχουν πολλές κάμερες λόγω καταστημάτων και υπηρεσιών που υπάρχουν στο σημείο.

Παρότι δεν γνωρίζουμε το κίνητρο που οδήγησε τους δράστες να ενεργήσουν έτσι, δεν είναι καθόλου παρακινδυνευμένο να μιλήσουμε για ρατσισμό. Αυτό μας το επιτρέπει η αντιμετώπιση του γεγονότος από τα ΜΜΕ και τους ίδιους τους δράστες στη συνέχεια. Η πρώτη είδηση που κυκλοφορεί επισήμως είναι αυτή του επίδοξου διαρρήκτη που σκοτώνεται στην προσπάθειά του να

διαφύγει της σύλληψης. Αυτό ισχυρίζεται εξάλλου και ο δράστης, ο οποίος επικαλείται την προστασία της ιδιοκτησίας του. Όλο αυτό διανθίζεται με φήμες ότι επρόκειτο για χρήστη ουσιών που δρούσε υπό την επήρεια. Ισχυρισμοί που τους επικαλείται ο ίδιος ο δεύτερος δράστης, σε αναρτήσεις του στο διαδίκτυο. Ακόμα κι αν δεν ξέρουμε τι έκανε τους ανθρώπους αυτούς να χτυπήσουν με τόσο μίσος μέχρι θανάτου το Ζακ, και μόνο αυτά που επικαλούνται ως δικαιολογίες για τις πράξεις τους δείχνουν τον τρόπο που σκέφτονται. Το «πρεζόνι», που μπήκε να κλέψει, θεωρείται επαρκής δικαιολογία για ένα τόσο βίαιο λιντσάρισμα. Η στάση της αστυνομίας που μπροστά σε έναν αιμόφυρτο και ημιθανή άνθρωπο, αυτό που επιλέγει είναι να τον συλλάβει και όχι να διερευνήσει πώς βρέθηκε σε αυτήν την κατάσταση και να του δώσει τις πρώτες βοήθειες. Τέλος, οι φοβισμένες κινήσεις του Ζακ και ο λόγος που βρέθηκε εγκλωβισμένος στο κοσμηματοπωλείο, που δείχνουν ότι δέχθηκε απειλή, αν όχι κυνηγήθηκε, για άγνωστο (;) λόγο.

Πώς «γύρισε» το κλίμα

Ενώ είναι απογοητευτικό ότι το λιντσάρισμα ενός ανθρώπου μέρα μεσημέρι, έγινε μπροστά στα μάτια αμέτοχων περαστικών, είναι εντυπωσιακό το πώς οι αντιδράσεις μιας άλλης μερίδας της κοινωνίας αντέστρεψαν την εικόνα αυτή. Δεν χρειάστηκαν αποδείξεις ότι δεν πήγε για να κλέψει ή ότι ήταν νηφάλιος ή ότι δεν απείλησε κανέναν. Το γεγονός της απαξίωσης της ανθρώπινης ζωής, του οποιουδήποτε και της οποιασδήποτε, στο όνομα της προστασίας της ιδιοκτησίας, η απάνθρωπη βία και η συκοφάντηση του θύματος εξόργισαν και οδήγησαν στον δρόμο δεκάδες, εκατοντάδες και χιλιάδες ανθρώπους, ξεκινώντας από το ίδιο εκείνο βράδυ.

Σήμερα (αν και όχι λόγω των αστυνομικών ερευνών...) έχουμε αποδείξεις, από τα στοιχεία των ανθρώπων του Ζακ και των δικηγόρων του, ότι ούτε μεθυσμένος ήταν ούτε ουσίες είχε πάρει ούτε έκλεψε ούτε απείλησε. Αυτά για εμάς είναι υπογραμμίσεις της σκληρότητας του εγκλήματος, δεν ήταν ποτέ προϋποθέσεις για να υπερασπιστούμε την ανθρώπινη ζωή, το δικαίωμα στη ζωή και

την αξιοπρέπεια, όλων, όποιοι/ες κι αν είναι.

Ποιος/α ήταν

Ο Ζακ Κωστόπουλος, η Zackie oh, δεν ήταν άγνωστος/η: μέλος της ΛΟΑΤΚΙΑ+ κοινότητας, ακτιβιστής των ανθρώπινων δικαιωμάτων, ανοιχτά ομοφυλόφιλος, drag queen, ανοιχτά οροθετικός, σε όλη του/της ζωή επέλεξε και έζησε με δηλωμένες δημόσια της ταυτότητές του. Η δράση και προσωπική του στάση ήταν πάντα έκφραση της διεκδίκησης του δικαιώματος στην διαφορετικότητα και τον αυτοπροσδιορισμό. Σε συνέντευξή του, μετά από ομοφοβική επίθεση που είχε δεχτεί, είχε δηλώσει: «Έλαβα πολλά μηνύματα που μου 'λεγαν "να προσέχεις"'. Να προσέχω τι; Να μην είμαι ο εαυτός μου;»

Η δίκη για τη δολοφονία του ξεκίνησε στις 21 Οκτωβρίου. Στη δεύτερη συνεδρίαση αναβλήθηκε επ' αόριστον λόγω της πανδημίας. Η δίκη έχει ήδη καθυστερήσει, έχουν συμπληρωθεί δύο χρόνια από τη δολοφονία. Η αναβολή αυτή δεν μας ικανοποιεί. Ήδη οι κατηγορούμενοι (οι 2 καταστηματαρχες και 4 από τους αστυνομικούς) παραπέμπονται για θανατηφόρα σωματική βλάβη και όχι για δολοφονία. Το ρατσιστικό κίνητρο δεν έχει διερευνηθεί. Οι υπόλοιποι εμπλεκόμενοι δεν παραπέμπονται καν. Πρόσωπα που έχουν εντοπιστεί από την έρευνα που έγινε, βάσει των video, να εμφανίζονται ξανά και ξανά στα γεγονότα δεν καλούνται ως μάρτυρες. Κανένας από τους κατηγορούμενους δεν έχει συλληφθεί. Η δίκη, λοιπόν, δεν ξεκινά με τον καλύτερο τρόπο. Γι' αυτό, απαιτείται η κινητοποίηση όλων μας. Η δίκαιη δίκη για το Ζακ δεν αφορά μόνο την ηθική δικαίωση των δικών του ανθρώπων. Δεν περιορίζεται καν στην υπεράσπιση του δικαιώματος στην διαφορετικότητα, στην άρνηση του ρατσισμού· αφορά συνολικά στη διεκδίκηση μιας κοινωνίας που δεν ανέχεται τη φασίζουσα εγκληματική συμπεριφορά, αφορά στη διεκδίκηση της αξίας της ζωής και της αξιοπρέπειας όλων των ατόμων. Τέλος, αφορά στην άρνηση αποδοχής της αστυνομικής βίας. Αφορά όλους και όλες.

Απαιτούμε δικαιοσύνη!